

Na nádraží stává - Brontosauři

D
Na nádraží stává vždycky kousek stranou,
G A D
na rukávu domovenku krásnou vyšitou.
Na tváři má stopu zkušenostmi psanou,
G A
celej nesvůj, dokud kola vlaků nekleDpou.

G
R: V světě plným válek, násilí a hádek
D
pokouší se trochu žít,
G D G
a tak každý ráno je mu prostě hej,
D A D
naučil se slušně žít.

Chce to nevýt s vlky, co pro sebe si hrabou
a na cintorín světa nedávat svůj ideál.
Když už jednou jsi, tak buď - co s tebou svedou,
leđa že snad pochopí, kde a proč ses tu vzal.

R: V světě plným válek...